

[Ministeren for skatter og afgifter]

idet man som begrundelse herfor havde henvist til, at det rentefri udlån måtte anses for et forsøg på at omgå bestemmelsen i ligningslovens § 14, stk. 3. Herefter kan løbende ydelser som omtalt i § 14, stk. 2, ikke fradrages ved indkomstopgørelsen i det omfang, forpligtelsen til at erlægge sådanne ydelser er påtaget over for den skattepligtiges livsarvinger.

Klageren fremførte bl. a., at der efter hans opfattelse ikke var hjemmel til at beskatte et formueafkast, han ikke havde haft.

Landsskatteretten måtte ud fra samtlige foreliggende oplysninger være af den opfattelse, at klageren ved udstedelsen af det ovennævnte lån til sin søn reelt havde bortgivet det renteafkast, han ellers selv ville have oppebåret, og da en sådan løbende gaveydelse ifølge bestemmelsen i ligningslovens § 14, stk. 3, ikke kan fradrages ved indkomstopgørelsen, ville han være at beskatte af dette renteafkast. Da landsskatteretten kunne tiltræde den ved ansættelsen skønsmæssigt ansatte rente på 8 pct. p.a., blev ansættelsen stadfæstet.

Spm. nr. 1016

Til *ministeren for skatter og afgifter* (1/7 80) af:

Anders Poulsen (V):

»Vil ministeren foranledige, at der efter begæring bliver mulighed for genoptagelse til fornyet overvejelse af sager, hvor skatteydere tidligere har accepteret skattemyndighedernes administrative bødeforelæg?«

Begrundelse

Statskattedirektoratet har ved cirkulære j. nr. 0241-1-1980 af 25.6.80 klarlagt, at skatteydere, som har accepteret administrative bødeforelæg fra skattemyndighederne, ofte er blevet hårdere bedømt end andre skatteydere, der har begået samme foreteelse, når bedømmelsen deraf er foretaget af statsadvokaturen eller domstolene. Cirkulæret indeholder derfor ændrede fremtidige retningslinjer for behandling af sager om overtrædelse af skattekontrollovens § 13. Men cirkulæret indeholder ikke retningslinjer for genoptagelse af de tidligere for hårdt administrativt bedømte sager.

Besvarelse (16/7 80):

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg kan oplyse, at det er statskattedirektoratets normale praksis at tillade skatteydere, som er indgået på en forligsmæssig ordning af bødespørgsmålet, at tilbagekalde deres tiltræden af denne ordning, hvis tilbagekaldelsen sker inden for en rimelig tid. Strafspørgsmålet vil i så fald blive indbragt for domstolene.

Spm. nr. 1017

Til *arbejdsministeren* (1/7 80) af:

Dohrmann (FP):

»Hvilke kommentarer har ministeren til, at en lang række frie ikke-kooperative erhvervsdrivende, som f. eks. købmænd, gartnere, bagere, konfektionshandlende, byggeforretninger, radio- og TV-branchen, hårde-hvidevareforretninger, tæppehandlere, slagtere m. fl., nu påføres fuldstændig urimelige og konkurrenceforvridende vilkår at arbejde under ved, at Thomas Nielsen og hans socialistiske meningsfæller, som sidder i bestyrelsen for den såkaldte dyrtidsfond, har bevilget 100 mill. kr. i lån til brugsforeningerne under så gunstige vilkår, hvad angår både renter og afdrag, som det er umuligt for private erhvervsdrivende af opnå?«

Begrundelse

Da regeringen ved et lovindgreb indefrøs nogle dyrtidsportioner, tænkte de færreste af folketingets medlemmer vel på, at midlerne herfra bl. a. skulle anvendes til at ødelægge en lang række private virksomheder ved underlødige og konkurrenceforvridende tilskud til kooperative foretagender. Kan FDB på lige fod med andre virksomheder og forretninger øge sin markedsandel, er dette i orden, men at yde subsidier gennem frastjålne dyrtidsportioner er faktisk det samme som at sige, at de private forretninger skal lukke.

Besvarelse (15/7 80):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

I § 6, stk. 2-3, i lov nr. 7 af 9. januar 1980 om Lønmodtagernes Dyrtidsfond er det nærmere fastsat, hvilke placeringsmuligheder Lønmodtagernes Dyrtidsfonds bestyrelse skal